

Så er der hele det, der handler om forholdet til forældrene, som socialrådgivere og andre peger på, og som jo også var et af temaerne på den konference, som Socialrådgiverforeningen afholdt i fredags. Den forskning og den viden, der er på området, tyder på, at det for børn er rigtig vigtigt at blive ved med at have en kontakt til deres biologiske familie – ikke nødvendigvis, at de skal bo hos dem, men at de har en kontakt. I det arbejde, vi har lavet i forbindelse med forældredansvarsloven, som alle partier i Folketinget står bag, har vi jo netop lagt vægt på, at det er vigtigt for børn at have en kontakt til begge forældre, selv om forældrene bliver skilt, og det skal der gøres en del for.

Jeg tror, at vi med hensyn til anbringelser også er nødt til at se på, hvordan vi sikrer, at børn i stort set alle tilfælde – selv om der selvfølgelig er nogle helt grelle tilfælde, hvor det ikke kan lade sig gøre – kan bibeholde en vigtig kontakt til de biologiske forældre, kan få at vide, at det er helt i orden, at de har en loyalitet over for både deres biologiske forældre og anbringelsesstedet, og har nogen at snakke med om de loyalitetskonflikter, de kan komme i, de tanker og følelser og den angst, de har for, om de gør den ene og den anden ked af det osv. Det tror jeg er vigtigt at vi bruger nogle flere ressourcer på. Jeg tror, det vil kunne være med til at få nogle af de her børn bedre igennem anbringelsesforløbet, at man gør noget mere både for at sikre kontakten til den biologiske familie og for at støtte børnene i den svære situation, det er at være anbragt og skulle have en tilknytning til det anbringelsessted, man er på, og samtidig til den biologiske familie. Det fungerer rigtig godt nogle steder, men andre steder gør det ikke, og vi hører indimellem hjerteskræende historier om bedsteforældre, der f.eks. ikke kan få lov til at aflevere julegaver til deres barnebarn og andet. Jeg tror altså, vi skal ind at se på, hvad man kan gøre for, at det bliver bedre, og at man også får udbredt den viden, der faktisk er om, hvor vigtigt det er, til alle dem, der har med de her børn at gøre.

Så vi er positive, men vi har også nogle ting, som vi synes er vigtige at kigge på under udvalgsarbejdet.

Kl. 14:20

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren.

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Tak for den brede og positive modtagelse af forslaget. Men det har jo også været gennemarbejdet i en bred kreds i fællesskab.

Det er jo et meget vanskeligt område, vi bevæger os ind på, og der har været rejst nogle enkelte spørgsmål, bl.a. af fru Marianne Jelved, som jeg synes vi skal bruge udvalgsarbejdet til at se på.

Det er rigtigt, som det blev sagt, at det her er besluttet i fællesskab, men det er også helt krystalkart, at der er en meget stærk fælles grundholdning om, at der er nogle børn – og forældre med for den sags skyld – der lever under nogle vanskelige vilkår, og at vi skal prøve at skabe så gode rammer som muligt for både at forebygge og også hjælpe, når det er gået galt. Så jeg synes, det her er en rigtig god start på en vigtig reform.

Kl. 14:21

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget bliver henvist til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om social service. (Præcisering af kommunalbestyrelsens ansvar, diæter, inhabilitet m.v.).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 28.01.2009).

Kl. 14:22

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:22

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Da Venstres kommunalordfører, hr. Erling Bonnesen, sidder oppe i Kommunaludvalget, har